

1889-08-02

AFSENDER

Harald Slott-Møller

MODTAGER

Emil Hannover

FAKTA

Dokumenttype:

Brev

Sprog:

Dansk

Dateringsbegrundelse:

Datering i brev

Afsendersted:

Gjerrild

Omtalte personer:

Robert Hirschsprung

Peder Severin Krøyer

Arkivplacering:

Den Hirschsprungske Samling

Andre referencer:

Se Svanholm, "Agnes og Marie. Breve mellem Agnes Slott-Møller og Marie Krøyer 1885-1937", Gyldendal 1991, s. 51-52 og 57-61. For forholdene omkring Robert Hirschsprungs død kan henvises til Saabye, "Hirschsprung, kunstsamler og mæcen", Den Hirschsprungske Samling 2002, s. 180-183.

DOKUMENTINDHOLD

Kun få linjer i hast kan Hannover her få fra Harald Slott-Møller, for han bruger alle sine kræfter og tanker hver eftermiddag på et stort maleri af en hingst. Om morgenen arbejder han på et portræt - "eller phsykologisk Studie" - af en ung pige. Han har ikke de store forhåbninger for sidstnævnte arbejde, men billedet af hingsten og værkerne fra hans hustrus hånd tegner samlet set til et udmærket udkomme af ægteparrets ophold i Gjerrild. Slott-Møller afventer at få nygifte Marie og P.S. Krøyers adresse, så han kan videresende et kort til dem fra Hannover. Det leder ham til at nævne, at Robert Hirschsprungs død har gjort stort indtryk på ham og Agnes. Afslutningsvist skriver han, at han misunder Hirschsprungs for at have fundet sig en lejlighed i København, mens Slott-Møllers selv har svært ved at finde et passende atelier i byen.

TRANSSKRIFTION

2den August 89.

Kjære Ven!

Det bliver kun nogle faa

Linier i al Hast, jeg har

nemlig meget travlt

med et stort Billede

med en Hingst,¹ som lægger

Beslag paa alle mine Kræfter

og alle mine Tanker, naar

jeg har arbejdet paa

det, blot i et Par Timer,

duer jeg ikke til synderligt

mere den Dag; heldigvis er

det om Eftermiddagen, saa

at jeg dog om Morgnen kan

faae arbejdet et Par andre Timer

paa et lille Billede

jeg har for, et Portrait

eller phsykologisk Studie

af en 17Aarig ung Pige,²

[2]

Det bliver for Resten vist

ikke videre godt, men

som Helhed, naar man

tager i Betragtning at

baade Billedet med
Hingsten og de Ting min
Kone arbejder paa,
tegne godt, saa kan
du og hvem der ellers
interesserer sig for
os, vente sig en god
Middelhøst paa Gjerrild
Marker.

Jerres Kort til Krøyer
skal vi besørge saa snart
vi faa deres Adresse, vi
ved kun at de efter Bryllupet
den 23 vilde rejse til Wagner-
forestillingerne i Bayreut
og derfra lige til Kjøben-

[3]

havn, hvor de er set
og saa hurtigst tage
paa Landet og finde
et Sted, hvor de kunde
slaa sig ned, formoden-
lig befinde de sig end-
nu paa den Omrejsen,
men som sagt, saa
snart vi hører fra dem,
skal vi sende eders
Kort (hermed følge 3 Fireøres
frimærke, som altsaa blive
til overs)

Det har gjort et dybt
Indtryk paa os, at Robert
Hirschsprung er død,³ des-
værre var han vel aldrig
blevet dig en farlig Konkurrent
men alligevel – han
ejede en levende Inter-
esse for sine Uunge

[4]

Jevnaldrendes Stræben og

Arbejder. Og i et saa
lille Samfund som vort
er det et Tab at miste
en blot af den Slags
Mennesker.
Vi misunde Jer lidt at
I har faaet Lejlighed,⁴ vi
averterer og averterer fore-
løbig uden Resultat, det
synes som om der ikke
var et eneste Atelier
til overs i Kjøbenhavn.
Billederne vi faa er i
hvert Fald saa lidet
indbydende, at jeg ikke
finder det Umagen værd
at tage over aft se paa
dem. Naa nu levvel
begge to og vær hilset fra
min Kone og Din hengivne
Ven H Slott-Møller

¹ Maleriet omtales flere gange i denne periode i korrespondancerne mellem ægteparret Slott-Møller, Rohda, Hannover og Christiansen. I et brev fra Christiansen til Hannover, dateret april 1890, fremgår det, at maleriet blev udstillet på Forårsudstillingen, Charlottenborg, i 1890. Værket er "Efteraarslandskab med stor Staffage", kat. nr. 312.

² I et brev fra Agnes Slott-Møller i juli 1889 til Marie Krøyer omtales maleriet som forestillende en ung pige i en skov. I september forlyder det til samme modtager, at ægtefællen har været uheldig med sit - da tilsyneladende ikke så lovende - billede, da modellen er blevet syg og er rejst hjem til København. Se Svanholm 1991, s. 56-57.

³ Robert Hirschsprung, ældste søn af Heinrich og Pauline Hirschsprung, døde af tuberkulose den 26. juli 1889, 24 år gammel.

⁴ Hannover må have skrevet til Slott-Møller, at han og hustruen Pauline har fået en lejlighed i Reventlowsgade 22. Denne oplysning kendes fra et augustbrev fra Hannover til Johan Rohde.

2de August 89

Kjære Ven!

Det bliver kun nogle paa
Linier; al Hast, jeg har
nemlig meget travelt
med et stort Billede
med en Vinesst, som lægger
Beslag paa alle mine Kræfter
og alle mine Tanker, naar
jeg har arbejdet paa
det, blot i et Par Timer,
Amen jeg ikke til Synderen
men om Dag; heldigvis
det om Eftermiddagen, saa
at jeg om Morgenen kan
faar arbejdet et Par ^{and} Timer
paa et lille Billede
jeg har faaet, et Portrait
eller psykologiskt Hoved
af en 17 Aarig ung Pige,

det blive for Rette vist haan, men de er det
ikke midt god, men og saa hurtigste tage
som Uheld, naar man paa Landet og finde
lyp: Dehagning at et Læd, hvor de Kana
haad Dilleket med staa sig ned, formodede
Kingsle og de Ting min lig befinde de sig end
Kone arbejder paa, nu paa den Omrejse,
tegne godt, saa kan men som sagt, saa
du og hvem de ellers snart vi kører fra den
interessere sig for skal vi sende eders
er, mente sig en god Kort (hermed følge 3 Færder
Middelkört paa Gjærdet, som alt saa blive
Marken. det har gjort et dybt
Tjener Kort til Knop Indtryk paa os, at Robert
skal vi berige saamænd Hørschopprang en død, der
vi paa den Adresser, vi varre var man vel allig
ned Kan, at de ofte Dagligtmen alligvel - han
den 23 vide opse til Wayne = gjede en levende Tuten
forestillinger i Bayreuth = ene for sine stange
og de fra lige til Kjøbe

Tevnalærendes Stræben og
Arbejde og i et saa
lille Samfund som vort
er det et Tab at miste
en blot af den slags
Menneske.

Vi misunde Ter lidt og
i hvor saadet Lejlighed, vi
avertter og avertter Per-
lönns uden Resultat, det
synes som om der ikke
var et eneste Otter
til overs i Hjørring.
Dillikere vi saa en!
Hvert Fald saa lidt
indbyende, at jeg ikke
finder det Umagen værd
at tage over af se paa
dem. Naar nu begge
begge to og var blevet fra
min Kone og sin hængende
Ven Ul-Hatt-mænd